

Rabbi Nuchem Rosenberg

115 Clymer St. Suite # 6-E
Brooklyn, N.Y. 11211-6770
Tel: 718-384-3674 Fax: 718-963-1110
Beeper # 917-234-1110

נחום ראזענבערג

רב המקואות
ובעמח"ם אש יצאה מחשבון
פה ברקלין ניו יארק יצ"ו

כתב התפטרות

בס"ד יום ג' כ"א סיון תשס"ה (למניינם 28.06.05)

לכבוד הרה"ח ר' פייבוש מענדלאוויטש שליט"א

ההסכם שלנו היה שלא עובדים על המקוה עד שאני חוזרו אבל ההסכם לא כובד וכן עבדו, וחתכו כל החיבורים של קרקע עולם כי לא ידעו מה זה ועל מה, וממילא כל הנסיעה שהרה"ג ר' מאיר בראנדסדארפער שליט"א, היה לריק.

כמון כן השמונה שבועות הרצופות שישבתי פה בברדיטשוב גם הם היה להבל וריק.

ומזל משמים שחזרתי ותפסתי את הדבר כי אם לא, המקוה היה פסול עולמית ואף אחד לא היה יודע על זה כלל לעולם.

הפועלים מודים כי חתכו הברזלים המחברים לקרקע עולם כי לא ידעו מה זה.

והיות שעבדו בלי רשותי ובלי פקוח כמו שהתניתי איתם.

על כן אני מודיע על התפטרותי מעבודה במקוה פה בברדיטשוב תיכף ומיד, ומהיום אינני אחראי על כל המתרחש בשטח, ובנית המקוה איננו תחת השגחתי וכשרותי יותר מהיום יום ג' פרשת קרח כא' סיון תשס"ה 28.06.05 וישנו כיום קלקול גדול מאוד שמהחיבור לקרקע עולם מקולקל, וגם אני מודיע את כל זה לרב המכשיר הרה"ג ר' מאיר בראנדסדארפער שליט"א.

והיות שעשו קילקול גדול בחיבור לקרקע עולם ולפי התוכנית שלהם הם יוצקים ביטון ביום המישי כג' סיון תשס"ה 30.06.05 ולאתר מכן לא יהיה ניתן לראות שום דבר לעולם, על כן אני מודיע תיכף ומיד לרב המכשיר הרה"ג ר' מאיר בראנדסדארפער שליט"א שאני עזבתי את המקום כי לא שמעו לי. ואינני יכול לעבוד כך ואינני יכול לקחת אחריות.

היום בבוקר העובדים המשיכו לעבוד ואלעקס גלעזער בא למשרד בשעה 12.00 והזמין אותי לדבר אתו, ושאל אותי איך אפשר להתקדם, עניתי לו, צחוק תעשה מהסבתה שלך ולא ממני, כי העובדים ממשיכים לעבוד במקוה ואתם עושים ממני צחוק כל הזמן.

מסרתי את נפשי לבניית המקוה במשך חדשים רבים ולכן כאב לי על הנעשה, אך כעת שבס"ד סדרתי את המקוה של הרב שלמה יו"ט ברייער שליט"א בהידור רב, אני רגוע כי יש לנשות האברכים מקום לטהרה.

נ. ב. אני מסתובב נבוך בארץ נכריה ואינני יודע לאן לנסוע מפה ואבקש להודיענו מי, מה, למה, כמה, מתי, איך ומאיפה, אני יוצא מפה ולאן אני הולך.

הכותב וחותם למען טהרתן של בנות ישראל

נחום ראזענבערג

Rabbi Nuchem Rosenberg

115 Clymer St. Suite # 6-E
Brooklyn, N.Y. 11211-6770
Tel: 718-384-3674 Fax: 718-963-1110
Beeper # 917-234-1110

נחום ראזענבערג

רב המקואות
ובעמח"ס אש יצאה מחשבון
פה ברוקלין ניו יארק יצ"ו

בס"ד, יום רביעי ו' תמוז תשס"ה לפ"ק

לכבוד מנהלי המוסד "עוזר דלים" ברדיטשוב, ובית חינוך "בנות שרה סאשה", הרה"ח משולם פייביש מענדלאוויטש שליט"א, ר' אברהם יצחק עסטרייכער הי"ו, ר' יעקב דאסקאל הי"ו, ר' ברוך בלוזענשטיין הי"ו, ר' ירמיה צבי בערקאוויטש הי"ו, ר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים הי"ו, ר' לייבל ווייס הי"ו, ר' צבי דעוויס הי"ו ור' ברוך גענזלער הי"ו, ולכבוד הרבנים הגאונים שליט"א.

- א -

התפטרתי מלבנות המקוה בברדיטשוב

כאמור לעיל שהיתי בעיר ברדיטשוב כמעט כעשר חדשים רצופים לבניית המקוה שם שלא על מנת לקבל פרס, וגם סייעתי ביום כ"א אדר א' ואדר ב' לגייס כספים למקוה. הטעם שבניית המקוה לוקח כ"כ הרבה זמן הוא, ראשית כדי שיצא בזול, ע"י ששוכרים פועלים לא מקצועיים ואני המקצוען העומד על גבם. ושנית מפני שבאותו הזמן אלעקס גלעזער בונה את ביתו וחלק מחומרי הבניה המוזמנים לבניית המקוה שר' פייביש משלם - מועברים למטרה זו, וכמה פעמים כשלא מצאתי את הפועלים עושים את מלאכתם במקוה, מצאתים בביתו של אלעקס כשהם עובדים בביתו. הסיבה לכך, כי חלק גדול מהבניינים רשומים על שמו של אלעקס גלעזער, כי עד לפני זמן מה, שום איש זר שאינו אזרח אוקרייני, לא יכל לרכוש שם שטח, ולכן לא מפחד אלעקס מר' פייביש, אלא להיפך.

אלעקס גלעזער, אינו מוכן לשתף פעולה עימי, הן בענייני הלכה והן בעניינים פרקטיים, ולכן מוכרח אני לשבת שם חודשים שלמים, שהכל יהי' כהלכה, ולא יפסלו את המקוה בעבודה לא נכונה. פעמיים כבר הי' שם הרה"ג ר' מאיר בראנדסדארפער שליט"א, לבדוק את בניית המקוה ולעמוד על כשרותו.

לפני שבועיים - אחרי שהייתי שמונה שבועות רצוף באוקראינה, התקשרה לי בתי תחי' מניו יורק שנולד לה בן למזי"ט, והיות ורצתה שאבוא לברית, כבדה אותי בסנדקאות, אך אני סרבתי, כי חששתי שבאם אעזוב את המקום אפילו לזמן קצר, עלול להווצר שם איזה מכשול הלכתי, כי תמיד אמרו לי שבאם אעזוב הם ימשיכו לעבוד.

למעשה אלעקס גלעזער והפועלים הבטיחו לי בכתב הן בלה"ק וברוסית, וגם ר' פייביש הבטיח בע"פ, שלא יעבדו שלשה ימים רצופים (ימים רביעי, חמישי ושישי) עד שאחזור ביום ראשון. אך מה גדלה הפתעתני שכאשר חזרתי לא די שעבדו, רק ניסרו את כל החיבורים לקרקע, ובכך ביטלו במחי יד את כל ההשגחה של הרה"ג ר' מאיר ברנדסדארפער שליט"א, ועוד כמה עוולות הן מצד ההלכה והן מצד הפרקטיקה.

א. התנייתי בתחילת העבודה שאני רב מכשיר תקיף ומקפיד מאד, ובאם פעם אחת לא ישמעו לי או יעבדו שלא בנוכחותי, אני מתפטר מתפקידי.

כשפנה ר' פייביש לאלעקס בטלפון, הכחיש הלה את הדבר, ואמר שלא עבדו מאומה, אך לא ידע שכשיצקו את הביטון תחבתי את נעלי בתוכם כדי שישאר טביעת רגליים בביטון, ועכשיו נעלמו, וגם הברזלים של החיבורים נעלמו. אמר לי ר' פייביש כי ישברו את הכל ויתחילו שוב מהתחלה, אמרתי לו כי זה תכנית מצויינת אך לא אתי... אני התפטרתי מתפקידי, ולשם מטרה זו באתי לאר"י להודיע להרה"ג ר' מאיר בראנדסדארפער שליט"א שהוא הרב המכשיר, כי אני מתפטר ועליו לחפש רב אחר במקומי.

בעניינים פרקטיים גם לא שמעו בקולי כבר מהתחלה, וגרמו ע"י כך היזק ממון ובזבוז לחינם, וכפי שהעיד מהנדס מקייב שהי' עכשיו שם, ואמר שכל מה שבקשתי הי' הכרחי.

ב. התנייתי בתחילת העבודה שהמקוה והמגרש עד רחוב באקעווה **חייב להרשם ע"י עמותה חדשה**, ושיהיו ששה אנשים נאמנים ולא ר' פייביש ואלעקס גלעזער בתוכם, כי באם יסגור המוסד של הבנות, כמו שסגר את המוסד לבנים שהי' לו, אז גם המקוה עלול ח"ו להסגר, וגם שאלעקס גלעזער החילוני לא יהי' הבעל בית על המקוה, וגם כדי שנשי חב"ד יוכלו לטבול שם, כי ר' פייביש הכריז מלחמת חרמה נגד חב"ד, וכל זה לא נעשה כמו שהבטיח לי ר' פייביש בהתחלה, רק אלעקס גלעזער אמר לי שהכל על שמו והוא הבעל הבית, ולפי זה אסור להלכה לבנות המקוה, עד שיעשו עמותה חדשה.

עבדתי כמה שבועות לתקן לשפץ ולהדר את המקוה של הרב שלמה יו"ט ברייער שליט"א הנמצא בברדיטשוב, כדי שלא להשאיר עיר ללא מקוה, ועכשיו אני משפץ ומהדר את המקוה של חב"ד הרב פלאטקין שליט"א, ואני מוסיף לו מעיין ארטיזיאן, כדי שיוכל לסלק הפילטר מהמקוה, ובשבוע הבא אי"ה אחליף לו את המי גשמים, ואז יהי' בעיר ברדיטשוב שני מקוואות כשרות בעז"ה, ואני בכעס על ר' פייביש שביקש ממני שלא להדר את מקוה חב"ד, כי לא רצה שיהיו שני מקוואות ואז לא יהיו זקוקים למקוה שלו, ואמרתי לו שאותי לא מעניין כל הפאליטיק ומי שמבקש הידור במקוה, אני מוכן לעשות זאת.

ר' פייביש הלא אתה יודע שאף אחד לא רצה לקבל על עצמו את בניית המקוה בברדיטשוב, ואתה בעצמך ספרת לי שאלה שפנית אליהם, טענו לך לשם מה לבנות מקוה כאשר ישנם כבר שנים הקיימים. כמו"כ אף אחד לא הסכים לפגוע בהרב שלמה יו"ט ברייער שליט"א שהוא רב חשוב ונכבד בעיני כולם, והמקוה שלו כבר קיים למעלה מעשר שנים, ולמרות כן הסכמתי להכנס בעובי הקורה ולא נרתעתי מ"פגיעה", כי לדעתי אין זו פגיעה, כי כל מי שמעוניין להקים מקוה הרשות בידו, גם אם כבר קיימים אחרים, ואדרבה שיהיו כמה שיותר, וקנאת סופרים תרבה טהרה. כמו"כ הבאתי את הגאון רבי מאיר בראנדסדארפער שליט"א, שלא רצה בכלל להיות אחראי על מקוה בחו"ל, מחוסר יכולת להשגיח כדבעי, ורק כאשר הסכמתי להיות שלוחו, נעות לקבל עליו האחריות, וגם עתה מבקש ממני לחזור בי מהתפטרותי, אך אין ביכולתי לעשות נגד הפרינציפלים שלי, שעשו אותי ללעג ולקלס אחרי שישבתי שם כעשרה חדשים, הן בחלק הפרקטי והן בענייני ההלכה. ואמר החכם מכל אדם "דאגה בלב איש שיחנה" ופירשו המפרשים "לאחרים", ולכן אני משיח את דאגתי לאחרים ופונה במכתבי זה לכל ידידי ברדיטשוב בעולם כולו, בארה"ב, באנגליה, בברזיל ובאר"י.

- ב -

מדריכים ומדריכות במחנות קיץ ברוסיה ובאוקראינה

המכתב שכתבתי בעש"ק פרי שלח תשס"ה, שם בסעיף ב' כתבתי בענין נושא מדריכים ומדריכות במחנות קיץ ברוסיה ובאוקראינה, ושלחתי כחמשת אלפים עותקים לכל הרבנים שליט"א על פני תבל, והי' מכתב זה מהמוצלחים ביותר ממה שכתבתי במשך חמש עשרה שנים האחרונות, והתגובות שקבלתי מעידים על כך, כי קבלתי לערך מאה טלפונים ממנהלים ומנהלות של בתי ספר בעולם כולו, בו הם מודים לי על שעוררתי על דבר שמחוסר ידיעה על המצב לא שמו לב אליו כראוי, כי המדריכים והמדריכות הסבירו להם שאין מצוה גדולה מזו, לנסוע למקומות נדחים ברוסיה ואוקראינה, על מנת לקרב צעירים יהודיים ויהודיות לאביהם שבשמים, אך למעשה המכשולות נוראים (כפי שבארתי במכתבי שם), וכתוצאה ממכתב זה מנעו המנהלים מאות צעירים וצעירות לנסוע למקומות אלו.

בימים אלו קבלתי טלפון מאשה נשואה, שעוד בהיותה נערה - לפני כשנתיים - נסעה לאוקראינה לשמש כמדריכה באחד הקעמפים, וסיפרה לי כי בהיותה שם, נטפל אליה אחד המכונה "רב" שיש לו תחת חסותו ת"ת, מוסד לבנות וקעמפ, וכאשר התנגדה ואיימה עליו כי תקרא למשטרה, אמר לה שכאן אין משטרה, כאן יש מאפיה וכל דאלים גבר (למי שלא בקיא, אוקראינה היא כיום "מערב הפרוע" יותר ממערב הפרוע...), וכשראתה שכלתה אליה הרעה, עזבה את המשרד וברחה על נפשה, וחזרה כל עוד נפשה בה אל ביתה בניו יורק. היא סירבה לומר את שמו של ה"רב", אך נתנה סימן, של"רב" יש חדר שינה בקומה השניה של משרדו..., ובקשה בכל לשון של בקשה לפרסם את הסיפור, על מנת להציל נשמות מרדת שחת ח"ו.

יושר דבר אמת

במכתב הנ"ל (עמוד 3) כתבתי שסיפרה לי מדריכה אחת, ששהתה באוקראינה שלשה ימים, אחר נעילת הסקול לפני פתיחת הקעמפ, וכפי הסדר יש שם הרבה בחורים מגיל עשרים וחמש עד שלשים, שמנהלי המוסד רובם ככולם הם מארץ ישראל, אנשים מופקרים, כי איש מוצלח בארץ ישראל אינו צריך לצאת לעבוד באידישקייט במקומות הרחוקים, ונותנים לבחורים שמות הבחורות המדריכות, ורשימת הזמנים שיש חופש, שאז נשארים רק הבחורות מאויסלאנד בלי פיקוח, והבחורים משתוללים עם הבנות, ובאותו זמן היא היתה שם רק עם חברתה, ושני בחורים מופקרים מארץ ישראל התחילו עמהם, ואמרה שהיא סבלה בגי' ימים אלו, יותר ממה שהיהודים סבלו מהיטלער ימ"ש, והיתה מאוד עצובה, נסיתי לתת לה חיזוק, ואמרתי לה שאם עמדה בנסיונות כאלו, אשרי לה ואשרי חלקה בזה ובבא, אבל יותר שלא תבוא עוד לאוקראינה, כי אפי' אם יכולה לעמוד בנסיון, אבל לא בכל פעם יוכל לחזור להיות נורמלי, כי חנה ושבעה בניה אחר כל הנסיון עלתה על הגג והרגה את עצמה, וגם המעשה של הגמרא של ד' מאות בחורים וד' מאות בתולות שקפצו אל הים, אחר שהבתולות קפצו אל הים למה קפצו הבחורים לים, רק כי לא יכלו לחזור להיות נורמלי. אח"כ פרצה בבכי, ושאלה אותי, ואם לא עמדתי בנסיון מה יהיה, אמרתי לה שתתפלל אל השי"ת בתפילות ותהלים, ותשתדל לשכוח, כי את צריכה להתחיל חיים חדשים עם בעלה כשתתחתן בעז"ה.

למעשה הנערה הנ"ל נתעברה מאותו בחור, וכשנודע לה שהיא מעוברת, רצתה להפיל העובר שבמעיה, ואמרתי לה, כי זה מעשה רציחה ממש רח"ל, אך היא טענה לי שאין היא יכולה מחמת הבושה בתור נערה צעירה להביא ילד לעולם, אז הצעתי לה שתנשא לאותו בחור, אך היא טענה שעכשיו היא מבינה עד כמה חמור היי' המעשה, אין לה נאמנות בו, ומי יודע מה יהיה למחר, אך הסברתי לה שלא התעברת מ-IVF או כמו מעשה דבן סירא, רק היית עמו באותו מעשה, ואם את תתחילי להאמין בו, הוא יאמין בך, ובעז"ה תוכלו להקים בית יחדיו, ויהי לכם נחת מהילד, ואכן השפעתני על שניהם, והם נישאו וגרים כיום באר"י, וחיים חיים משפחתיים כשרים.

במוסדות "עוזר דלים" שבעיר ברדיטשוב שבאוקראינה קרה גם סיפור עצוב, אך שם לא קרה הדבר בקיץ אחר נעילת הסקול לפני פתיחת הקעמפ, אלא בחופש החורף אחר שבת חנוכה, ושם קרה כדלהלן: מנהל המוסד הרה"ח ר' פייביש מענדלאוויטש שליט"א, הניח לשני בחורים מופקרים, להמצא בסביבת המוסד, שהיו באים מקייב לברדיטשוב לשבתות.

הסיבה שנתן לשנים להשאר שם, האחד כי על ידו חשב לעשות ביזנעס של יצוא סחורה מאוקראינה לארה"ב ולקנדה, אך כלום לא יצא מזה רק דבר אחד שקלקל את בת אחות אשתו של ר' פייביש, שבאה מארה"ב להתפלל על קברי צדיקים ועלה בידו לפתות אותה בעיר ברדיטשוב, ועזבה את אביה ואמא ונסעה לאר"י לבדה, שם נישאה לו.

והבחור השני יהודה רווח היי' אמור להביא בנות מקייב למוסד, אך לעת עתה כבר חלפו כמה שנים, ועדיין מחכים... מלבד פעם אחת שהביא באמצע הלילה נערה בת שמונה עשרה, וכשבא אתה לפנימיה בקשה אם הבית שילך, כי שאר הבנות מסתכלות, אך הוא סירב, ועלה לברוך הייזלער לדבר עמו לכמה שעות, ואח"כ עזב עם הנערה, וכאמרתי לו מוסר למה עושה כדברים הללו, איים עלי להורגני, ולא פלא שהכלב הנמצא בחצר נשכו (ידוע מכתבי האר"י ז"ל שהבועל ארמית מתגלגל בכלב, וזה סוד הפסוק "ענו בכבל רגלוי" - כבל אותיות כלב).

שהיתי בברדיטשוב למעלה מעשר חדשים מלפני ר"ה תשס"ה, ועד סוף סיון שנה זו, על מנת לבנות שם מקוה טהרה הכל חניס אין כסף, מלבד איזה הפסקות קצרות שחזרתי לביתי לכמה שבתות, ואפילו בחג הפסח נסעתי רק ליו"ט, וחזרתי בחוה"מ.

בזמן שהותי שם, נתוודעו לי דברים מסמרי שיער מתעלוליהם של שני הבחורים הנ"ל, ולכן בקשתי מר'

פייביש שלא יניח להם להמצא בקרבת מקום, הוא טען לעומתי, כי נתן להם רשות להיות רק ברחוב סברניע שהוא במרחק שני רחובות מרחוב בוקעווה בו נמצא המוסד, אך למעשה היות והם זרע אברהם יצחק ויעקב, וכשם שהר המוריה בא עד ליעקב בחרן, כך עבור שני הבחורים הללו מתנתק רח' סברניע ממקומו ומגיע עד לרח' בוקעווה... ורי פייביש ידע את כל אשר נעשה, אך למעשה שמח מאוד כי חשב שהם עושים לו עסקים וגם משלימים לו מנין.

שבת שאחרי חנוכה, הי' חופש במוסד, וכל הבנות נסעו לביתם, מלבד נערה רוסית אחת שנותרה לשב"ק. ביום שישי הגיעו שני הבחורים הנ"ל מקייב לברדיטשוב לשבת כהרגלם, ובקשתי מהם כי יעזבו את המקום, כי לא נותרו כאן רק שני מדריכות חרדיות, מעבר לים ולא רוסיות, ואין להם פה מה לחפש. ענו לי השנים כי אין הם שואלים אותי, כי ר' פייביש הוא המנהל, והוא מרשה להם.

במטבח של המוסד עבד יהודי מבוגר ירא שמים מירושלים בשם הרב **אברהם ווירצבערגער** שליט"א, ששימש כמשגיח כשרות (מס' הטלפון שלו בירושלים 02-500-4910), הוא שהה שם ביחד עם אשתו הרבנית הצנועה ויראת שמים מרת **חנה רחל** שתחי'. פניתי אליה ובקשתי אותה שתשאר לישון בפנימיה כל השבת ביחד עם שני הבנות, ושלא תעזוב אותם לרגע כי הם צריכים שמירה מעולה משני הבחורים הנ"ל, ואכן כך עשתה ולא הלכה לישון כל יום השבת, עד מוצאי שב"ק כששני הבחורים עזבו מרח' בוקעווה לרח' סעבארניע. כשעה לאחר מכן חזר אחד מהם באמתלא שברצונו לנסוע לציונו של רבי לוי יצחק מברדיטשוב, וגם לאכול מלוח מלכה, אך גירשתי אותו מהמקום.

הבחורים לא שקטו על שמריהם, והם ניסו בכל כוחם להתעולל עם הבנות, אך הרבנית גרשה אותם בצעקות ולא נתנה להם לבצע את אשר זממו. היא שלחה את הבנות למעלה לפנימייה, ושמרה שהבחורים לא יעלו למעלה, ולולי ה' שהי' לנו, לולי שהזהרתיה ולולי שהיא עמדה על המשמר, אז חלילה הי' אסון עם בנות ישראל אלו. אך לר' פייביש לא איכפת כי אין הם בנותיו...

בזמן סעודת שב"ק, נטפל הבחור יהודה רווח לנערה יהודיה רוסית שנשארה לשבת, ואמר לה שברצונו להנשא לה ולא עזב מלהציק לה כל השבת, וכשר' אברהם ווירצבערגער ניסה למנוע בעדו, איים עליו הבחור שהיות והוא 'פרענק' אין הוא נרתע מלהרוג...

מיד עם צאת השבת, עזבה אחת הבנות את המוסד וחזרה לביתה ולא הסכימה להשאר אפילו עד למחרת בבוקר כשכל הבנות הרוסיות יחזרו למוסד. בבואה הביתה, סיפרה את אשר עבר עליה, ותהום כל העיר הזאת נעמי, דהיינו הכזה הוא בית החינוך לבנות החרדי באוקראינה? השניה נשארה עוד יום ואז נסעה גם היא לביתה.

דאגתי לשני המדריכות שבשעה שנוסעות עם הטעקסי לשדה התעופה לא יהי' שאלה של יחוד, עיי' שהנהגים לקחו עמהם את נשותיהם.

היות והנערה עברה טראומה, כתבתי לה מכתב תודה בשם המוסד, על מנת לחזק את רוחה ולעודדה, כי כאב לי מאד על שהם באות במסירות על מנת לקרב בנות ישראל ליהדות, ולבסוף זה מה שעובר עליהם. לר' פייביש לא איכפת כלל מה שעובר על נערה זרה, העיקר שזו לא בתו הכלה סימא תחי'...

הרבנית **חנה רחל ווירצבערגער** תחי', נפרדה מהבנות והסבירה להם שכאן לא מקום אידיאלי לבנות חרדיות, ושלא יבואו עוד, וגם טלפנה לר' צבי דעוויס אחד ממנהלי המוסד, שיאמר להורים לא לשלוח יותר את בנותיהם.

מנהלי המוסד "בנות שרה סאשה" שראו הסיפור שכתבתי במכתבי, וגם ידעו מהסיפור שקרה בשבת שאחרי חנוכה, חשבו שזה סיפור אחד, וכך יצא שם רע על בת ישראל, כי כתבתי שם ש"שאלה אותי: **ואם לא עמדתי בנסיון מה יהיה? אמרתי לה שתתפלל אל השי"ת בתפילות ותהלים, ותשתדל לשכוח, כי את צריכה להתחיל חיים חדשים עם בעלה כשתתחתן בעז"ה"**, וחשבו על אחת הבנות כי חלילה נכשלה בדבר איסור, מה שאינו

נכון כלל וכלל, כי כאמור אלו שני סיפורים שונים, בזמנים שונים ובמוסדות שונים, ובפרט שכאמור היתה שם הרבנית ווירצבערגער, ששמרה כל השבת ללא הרף, וגם אם הבית ובעלה היו שם, ולא נותרו הנערות לבדם, כמו שקרה בסיפור הראשון שכתבתי.

א. ובוה אני פונה לר' **יעקב דאסקאל** הי"ו, שהתקשר לאותה נערה באמצעות בתו כעת חצי שנה אחר מעשה, וחקר אותה שתי וערב, וניסה לדלות מפיה דברים שלא היו, דבר שמאד פגע בה ובהוריה, והוציא עליה שם רע, שידע כי הוא מתעלל בחפה מכל פשע, וחלילה הקב"ה יתבע ממך מדה כנגד מדה בבנותיך שבבית, שיוציאו גם עליהם שם רע על בתולותיהם, או יתגרשו והבעל השני לא ימצא בתולים...

ומלבד זאת ברצוני לשאול אותך, איפה היית כל החדשים שספרתי לך ולמנהלי המוסד מה קורה שם, ולא עשית מאומה, ורק עכשיו אחרי ששמעת מהמעשה יצאת מכליך? ומה בדבר תמונות התועבה שמנהלי המוסד סוכנים לקנות ולמכור ולהרוויח, מדוע אינך מרעיש עולמות!?

אם ברצונך לתקן את אשר עוותת לבנות ישראל הכשרות, עליך לעשות כפי שכתוב בתורה על מוציא שם רע על בתולת ישראל, שצריך ליתן מאה כסף, שתתן להוריה מאה אלף דולר שתוכל להנשא, וגם תבקש ממנה מחילה, כי כלל זה מסור בידינו, שכל הלוקים אינם משלמים, חוץ מהוציא שם רע על בתולת ישראל שלוקה ומשלם. כיום אין ביי"ד שיתן מלקות, אז נא אל תחכה שהקב"ה יתן לך את המלקות ח"ו, **הקב"ה מלקה גם לעשירים ותקיפים ממש...**

ואם הוריה לא ירצו לקחת כסף, אז איבדת הכל ואין רפואה למכתך.

ב. באחד הימים הציעו לאותה נערה שידוך את בנו של אחד ממנהלי "בנות שרה סאשה", אך אחרי בירור סירבו הוריה של הנערה לשידוך, כי לא מצאוהו מתאים עבורה מפני שאינו בר אוריון (בלשון נקיה וד"ל...). כפי שמתאים לה. כעבור זמן, כאשר יצא השם רע עליה, אז התבטא אבי הבחור, כי עכשיו גם אם ירצו הוריה את השידוך, הוא לא ירצה בגלל מה שקרה עמה.

ג. אשה אחת בשם **רחל ביילא גענזלער** תח"י, שגם היא מהנהלת המוסד, מצאה לנחוח לספר לנערה מה שאבי הבחור (הני"ל בסעיף ב') אמר עליה, ופגעה בה קשות עד עמקי נשמתה.

רחל ביילא גענזלער אשר היא לי"ע חשוכת בנים זה שנים רבות, תדע, כי לא תזכה להפקד בזרע של קיימא, עד אשר מימי האוקיגוס ייבשו וישארו שם רק שלש לוגין האחרונים, באם לא תעזור לה במוהר ונדן ותבקש ממנה מחילה, והיא תמחול לה באמת ובלב שלם, ורק תתקן את אשר איוותה, בכך שתעזור לה למצוא שידוך הגון כראוי וכיאה לבת ישראל כשרה.

- ד -

מנהיגי המוסד עושים חסד לחשוכי בנים והפועלים בועטים

במוסד הני"ל, עובדת כ"אם בית" הגב' **הדס תח"י** אשת **ברוך אריאל הייזלער**, מכפר גדעון באר"י. הזוג הני"ל הם חשוכי בנים לי"ע כבר שש שנים אחרי נישואיהם. בתקופת היותי בברדיטשוב, כשהגיע שבת זכור, החלטתי לנסוע למזיבוז ששם חלקת מחוקק ספון ציון הבעש"ט הק', מפני שני טעמים, האחת כי בברדיטשוב אין מנין שומרי שבת ובמזיבוז הי' אז, ופרשת זכור רציתי לשמוע כראוי וכהלכה. והטעם השני כי לשבת זכור הגיע למזיבוז הרה"צ ר' **יצחק מאיר מארגנשטערן** שליט"א מירושלים בלוויית מאות מחסידיו ומרדכי בן דוד בתוכם להנעים את השבת בשירה וזמרה, ורציתי להיות במחיצתו.

כששמע ר' פייביש כי בדעתי לנסוע, ביקש ממני שאקח עימי את כל בנות המוסד, על מנת שיראו כיצד נראית שבת יהודית, ואיך נראית עבודת הצדיק שלבטח הדבר ישפיע עליהם לטובה. נעניתי לו, והמוסד עם כל הצוות נסעו לשבת למזיבוז.

מוצאי שבי"ק נסע כל הציבור לציונו של הבעש"ט הק', והרה"צ ר' **יצחק מאיר שליט"א** חילק שם ברכות. משראיתי כך, נגשתי אליו ובקשתי כי יברך את הזוג הייזלער שיפקדו מהרה בזש"ק, כיון שראיתי שאינו מגיב,

אמרתי לו כי אין המדובר כאן בדבר שהוא מעל הטבע, כי ב"ה אין הוא או היא עקרים ח"ו. אי"כ - שאל אותי הרבי - מה הבעיה? אמרתי לו כי הטיפולים שלהם עולים הון רב ואין ביכלתם לעמוד בהם.

באותו מעמד הי' שם יהודי עשיר מופלג מארה"ב הרה"ח ר' חיים לאקס שליט"א מברוקלין נ.י., וכיון ששמע את הדרשה, אמר כי יכולים הם לגשת לרבי מקלויזנבורג שליט"א הבעל הבית של בית החולים "ליאנדו", ולומר לו שהוא ישלם כל אשר ידרש לטיפול בהם דהיינו חלק הרפואי. אך את הוצאות הכרטיס והמדריכות במקום, שלמתי אני מכיסי ביחד עם ר' פייביש, על מנת לעזור לחשוכי בנים.

עם הבטחה זו, בשבוע שלפני ערב פסח, נסעתי לנתניה ואמרתי הדברים לרבי מקלויזנבורג, אך הוא נענה לי, שבימים אלו הוא טרוד מאד להכין את הדרשה לשבת הגדול, ובפרט שיש לו בעיה עם קושית הטי"ז שלפי הכ"מ אינה מובנת כלל, ולכן אין לו זמן לדברים אלו. נעניתי לו כי לפי דעתי, האברכים שעומדים לשמוע הדברים, אינם יודעים כלל לא מהטי"ז ולא מהכ"מ, ולא קשה להם מידי, ויכולים הם לגשת לקידוש של ליל הסדר בלי בעיות, אך זוג אומללים אלו אינם יכולים לגשת לליל הסדר כראוי, כיון שישנה מצוה של "והגדת לבנך" ולהם לדאבון אין...

מיד חזר הרבי מדבריו, ואמר שאכן אני צודק, וסיפר לי שבכל פעם שנכנס אליו זוג ללא ילדים, הדבר נוגע ללבו, ומסכים הוא לטפל מיד בנושא, ואכן הרופא המומחה ד"ר ממש מומחה גדול בעניינים אלו, קבע להם תור מיד אחרי פסח.

והיות ועוסק אני בצרכי ציבור, ונודע לי שטיפול כזה בארה"ב העולה לערך חמש עשרה אלף דולר, עולה בבית חולים לניאדו זה חמש עשרה אלף שקל בלבד, כלומר כמעט כשמונים אחוז חסכון, וגם בדקתי את המעבדה שלהם, שתואם בדיוק לבתי חולים הטובים ביותר בארה"ב, וגם האחות המיוחדת לענין זה היא מסורה וטובה מאד. נצלתי את ההזדמנות ובאתי לידי הסכם עם מנהלי הביה"ח, שעל כל חמש אנשים שאני אביא מארה"ב, אקבל את השישי חינם, ואז אוכל לסייע לכאלה שאין ביכלתם לשלם כלל. כמו"כ באתי לידי הסכם עם מלון "גלי צאנז" שיעשו מחיר מיוחד למקרים אלו.

אך על מנת שלא להשאיר את המוסד ללא "אם בית" בעת שתסע לנתניה לטיפולים, הובאה אם בית אחרת מניו יורק הגבי רחל ביילא גענזלער, אך כיון שהיא היתה חדשה ולא ידעה את התהליך במוסד, ביקשה שיביאו גם את המדריכה החרדית מעבר לים, ולא רוסית, שכבר היתה שם כמה פעמים, וידעה את הלך העניינים שם, שתהיה לה לעזר.

המדריכה סירבה לבוא, משני טעמים, א. כי יש להם שם משרה קבועה בעירה, ולכן הבטחתי לה מחיר גדול (ששילמתי מכיסי) פי כמה ממדריכה רגילה. כמו"כ שלחתי מכתב בקשה לבעל הבית שלה שיניח לה לנסוע לחודש ימים. ב. בגלל שהיא היתה באותה שבת שאחרי חנוכה שקרה הסיפור עם שני הבחורים, והיא פשוט רעדה שלא יתזור שוב מעשה כעין זה, ועל זה הבטחתי לה, כי אני ילווה אותה מאז שתרד מהמטוס ועד שתחזור אליו, ואני אחראי ששום דבר לא יקרה, ובפרט אחרי שאחד הבחורים כבר חתן, ועד כלות שנה ראשונה, בטח יהי שקט ממנו... והבחור השני סידרתי אצל המאפיה מר גראנובסקי מקייב שיתקשרו אליו ויודיעו לו חד משמע, שאין לו מה להסתובב בברדיטשוב.

כחלוף שלש שבועות, בהגיע ל"ג בעומר, וכבר לא הי' צורך במדריכה וכבר יכלה לשוב לביתה, רצתה לנסוע לאר"י להיות שם בל"ג בעומר במירון ואמרה כי יש לה רשות מהוריה, אך אני סרבתי ואמרתי לה שהיות והיא כעת באחריותי, אין אני מסכים לכך, ואם היא רוצה לנסוע לאר"י, שתחזור קודם הביתה, ומשם אם הוריה יתנו לה רשות תסע למירון, לעומת זה טענה כי הנסיעה דרך עירה תעלה לה הרבה יותר כסף, אז אמרתי לה שאתן לה את ההפרש ובלבד שלא תסע מפה, ונתתי לה, כמו"כ אמרתי לה שהיות ובל"ג בעומר מתחתן באר"י הבחור שהסתובב בברדיטשוב ועשה כל הצרות למדריכות, אין זה מן הראוי שתמצאי אז באר"י, שלא יאמרו שבאת לחתונה. למרות כל הפצרותי לא הועלתני בדברי, אז אמרתי לה דעי שאת כלה פוטנציאלית עבור בני, שגם הוא בערך בגיל שלך שהוא בחור טוב כליל המעלות, ולמה לך לקלקל את שמך? דבר זה שכנע אותה והיא הסכימה לא לנסוע לאר"י. לפני שנסעה לביתה הסברתי לה שבאמת למעשה אין זה אקטואלי, כי לפני הבן שלי

ישנם עוד שני אחיות בתור, ודיבורי היו רק לשכנוע בלבד, ואיחלתי לה שהשייית יעזור לה שבזכות המצוה הגדולה שעשתה, תמצא את זיווגה מהרה ולא תדע מצער גידול בנים.

הזוג הייזלער אכן נסעו לאר"י, וב"ה שישנם תוצאות חיוביות, ומצפים לבשורות טובות.

כך יצא שבס"ד היתה הצלחה גדולה מכל הכיוונים.

- ה -

מנהיגי המוסד, סוכני תמונות תועבה

באחד הימים בחודש ניסן, כשנכנסתי למשרדי המוסד שהיו בקומה התחתונה (בקומה השניה הפנימיה), ראיתי על השלחן פוסטר מגולגל, וכמתעסק, פתחתי אותו ונדעזעתי לראות לפני **תמונת תועבה ענקית בגודל מטר וחצי על מטר של אשה ערומה (3D) מכף רגל ועד ראש רח"ל**. מיד התחלתי לחקור ולדרוש, מי העיז להביא תועבה נוראה שכזו לתוך משרד של מוסד שאמור לחנך בנות ישראל ליהדות וצניעות, וכאן נעשה ההיפך הגמור רח"ל.

אך לדאבוני, קבלתי תשובות מתחמקות ובלתי מספקות, והדבר עורר חשד גדול בעיני. **ברוך הייזלער** זרק את האשמה על אותה מדריכה החרדית מעבר לים, וטען שהיא הביאה את זה, וזאת למרות שהמדריכה באה במסירות לעזור לו שיוכל לנסוע לאר"י כדי שיוכל בעז"ה להפקד בזש"ק, וכנראה עשה כך, כי בהיותה נערה היא חלשה מאחרים, והיא יעד טוב להעליל עליה.

הדבר לא נראה בעיני, והחוש שלי אמר לי כי זוהי עלילת שוא, עליתי לחדרה בשעה שהבנות לא היו שם, ומדדתי את המזוודה שלה, וראיתי שבשום פנים ואופן לא יתכן להכניס את הפוסטר הענק הזה במזוודה שלה, בלי לקפל אותו, בעת שהתמונה היתה ללא קיפול רק מגולגלת, אך למיחש מיהא בעי.

היות וראיתי שאף אחד לא מוכן לשתף פעולה, החלטתי להכנס לעובי הקורה ולעשות הכל על מנת לברר האמת. דברתי עם כל החשודים **ברוך אריאל הייזלר ואשתו הדס, פנחס ירקוני ואשתו שולי** (מורים לילדים), **ישראל יוסף פוקס ואשתו חנה** (מנכ"ל החדש של המוסד בחודש האחרון מהמעשה), **והמדריכה** שהבאתי מעבר לים, כמובן שגם אני הייתי בין החשודים.

מששתי באפילה, ולא הצלחתי להוציא מאף אחד אפילו מלה אחת, השתמשתי בדרכים לא נעימות, על מנת שהאשם יודה באשמה, עד שניגש אלי **פנחס ירקוני**, ואמר לי שאשתו **שולי** עומדת כבר ע"י החלון בקומה השלישית בלי נעליים ומאיימת לקפוץ מהחלון באם לא אפסיק את הטרור לגילוי האמת.

הדס צעקה עלי בחדר האוכל, ופעם נוספת באה לחדרי בפנימיה, וצעקה עלי בקולי קולות, כי אין היא צריכה שאעזור לה להפקד בזש"ק, ושאעזוב אותה עם הטרור שלי.

ישראל יוסף פוקס ואשתו חנה שיתפו פעולה ואמרו שיודעים מזה, כי ברוך הייזלער הראה להם זאת לפני זמן במשרד.

המדריכה היות והיא עדיין לא נשואה, הייתי חייב לדבר אליה ביתר עדינות, וגם לא יכלתי להסביר לה בדיוק במה המדובר, חוץ מפעם אחת איימתי עליה שלא תקבל בקיץ רשות לבוא לקעמפ, וצלצלה לרבנית שבי פלאר במאנסי וקבלה רשות וצחקה ממני, ולמרות כן מאד התרגזה ואמרה שבאם לא אפסיק, היא תצלצל לרי **פייביש מענדעלאוויטש** שיזרוק אותי מפה מיד.

למעשה חקרתי את כולם חקירת שתי וערב (הכל נעשה במקומות ציבוריים לא במקומות שיש בהם חשש איסור יחוד ח"ו, וכן הקלטתי את כל השיחות), אך היות והם ידעו את האמת מי הוא שהכניס את תמונות התועבה, הם הרגישו מאויימים מזה.

ואח"כ עליתי על הגל כמאחז"ל "יגעת ומצאת תאמין".

כשברוך הייזלער נסע לאר"י לטיפולים, השאיר את הסלולרי שלו. הוצאתי את כרטיס ה-SMS מהמכשיר,

ורשמתי את כל רשימת המספרים שהיו שם, ואחד ממכירי היודע את השפה הרוסית, החל לצלצל עבורי למספרים לפי הסדר על מנת לברר מי הוא הצייר, עד שהגענו לאות ק (K) לשם קוסטיה - אומן, היי רשום שם מספר הטלפון שלו בבית (+380-4744-32461) וכל הסלולרי שלו (+38-050-4488637), הצייר חשב כי ברוך הייזלער מדבר אתו, והציע למכור עוד תמונות, וגם שאל האם יואל שטאלצבערג גם נמצא וכו', ונתברר לנו כי הוא הצייר שמכר את התמונות. כך נפתרה תעלומת הצייר.

וזה מה שנודע לי:

ישנו צייר גוי אומן גדול בעיר אומן, שמצייר את התמונות האלו, ומוכר אותם תמורת ארבע מאות דולר, ובאנגליה נמכרת תמונה שכזאת במחיר של ארבעת אלפים וחמש מאות דולר. ברוך הייזלער קונה את הסחורה מהגוי ומוכר אותה לאברך יואל שטאלצבערג חסיד סאטמאר מלונדון. הסחורה מגיעה למשרד של המוסד, ומועברת לחדרו של הייזלער שם היא מונחת עד שהאברך מלונדון בא לקחתה.

המדריכה היהודיה הרוסית בשם חנה שעובדת במוסד אמרה שיואל שטאלצבערג עשה לה בפעם האחרונה את המות, שתבוא עמו לקייב, והסביר לה כי היא צריכה דירה ושידוך, והוא ידאג לה, והיות וראה שלא עלה בידו, קרא לשני בנות אחרות והחל לדבר על לבם, עד שהופיעה אחת המחנכות (הרוצה בעילום שמה כדי שתוכל ללכת ברחוב ללא פחד) וגירשה אותו מהמקום.

בשב"ק פ'י נשא הגיע לברדיטשוב הרב זינגער שליט"א האדמו"ר מאלכסנדר מבארא-פארק, וסיפרו לו את דבר תמונות התועבה. האדמו"ר שליט"א סירב להאמין, ואמר שהיות ולמוסד "בנות שרה סאשה" יש רב בשם ר' יעקב דוב רוזן שהוא רב מטעם הרבנות הראשית בבת ים, לכן הורה שהוא עם עוד אחד יסעו לעיר אומן לצייר, שם יקחו ממנו כל הפרטים, ויגבו עדות.

כך הוה מעשה, השנים נסעו לעיר אומן, והלת סיפר בדיוק את כל הפרטים, וגם נתן דיסק עם הרבה דוגמאות של תמונות תועבה, וכשראה האדמו"ר מאלכסנדר שליט"א שהדברים נכונים וברורים, הורה לפטר את ברוך הייזלר מהמוסד.

למעשה ר' פייביש לא גורש הייזלר ממשרתו, ונשאר שם עוד כמה שבועות באמתלאות שונות, וכששאלתי לברוך הייזלער היתכן? הרי סוכם שאתה מסולק, ענה לי שר' פייביש לא יכול לגרש אותו, כי הוא ידע מכל הנעשה ואף שותף לזה.

תוצאות החקירה הם כדלהלן: על הסוחרים ברוך אריאל הייזלער ושותפו יואל שטאלצבערג הם הקונים והמוכרים, ולטענתם נעשה בחסותו וברשותו של ר' פייביש (דבר הנמצא כעת בבירור באינטערפאל). אם הבית הדס אשתו של ברוך אריאל הייזלער ידעה את כל אשר נעשה, כי בביתה היי המחסן לתועבה.

פנחס ושולי ירקוני (המורים) ידעו מהכל, וכשנפרדו ממני אחרי שכבר ידעתי פשר דבר, אמרו לי שהם הזהירו את ברוך אריאל הייזלר מזה ארבעה חדשים, שלא יהפוך את הבית חינוך לבית זנות, כי המוסד יתמוטט ויסגר, אך ברוך אריאל הייזלר איים עליו שבאם יעזו לדבר מילה ישכור את המאפיה ויחסלו אותו מהמפה (הדברים בקלטה), הוכחתי אותם כי עליהם להתבייש שהתנהגו כך, ולא גילו על הנבלה.

ישראל יוסף פוקס ואשתו חנה שיתפו פעולה ומה שידעו אמרו.

המדריכה החרדית מעבר לים לא ידעה מאומה, והיא חפה מכל פשע, ולמעשה ימים ספורים אחרי שקראתי לה לבוא לחודש ימים, התחלתי את החקירות והדרישות אודות הפשע, והיא כנראה לא הבינה מה אני רוצה ממנה, שמצד אחד קראתי לה לבוא ומצד שני אני חוקר אותה על לא דבר... אך למעשה היות ובאותם הימים לא ידעתי בדיוק מי הוא האשם, וגם עליה נפל החשד לכן גם היא לא נקתה, אבל למעשה אחרי ככלות הכל עכשיו ידוע שלא היי לה שום קשר או ידיעה ע"ז, וכשהייתי בירושלים בלייג בעומר עם אשתי תחיי קנינו לה כמה מתנות, בשם המוסד, בשם המנהלים ובשם הילדים, וכתב ברכה והודאה, על מנת לפייסה.

מסיפור זה יכולים ללמוד, כי לא טוב לשלוח את הבנות להיות מדריכות במקומות זרים ורחוקים, הן מפני

עצם הדבר שהמוסדות שאינם במרכזי היהדות החרדית עלולים לעשות דברים אשר לא יעשו, והן מפני החשד שעלול ליפול עליהן, ולולי הדיוק שדקדקתי, שדייקן אני, וגם ניכרין דברי אמת, וראיתי שהכל מלא שקרים, הי נופל כל האשמה על המדריכה החרדית, והייתה נופלת במלכודת גדולה כי הייתי מפרסם שמה ושם משפחתה בכל העולם, למרות שבאה במסייג, ועייזי יכולנו 1- לסדר למשי' הייזלר את התור אצל הרופאים להפקד בזשיק. 2- ההסכם עם הנהלת ביה"ח ליאנדו. 3 - שתפסנו את סוחרי תמונות התועבה. 4 - כתבתי מכתב שפורסם ברחבי העולם שלא לשלוח מדריכות למקומות אלו, ובכך מנעתי רבים מליפול ברשת מסוכנת זו, והרי זה זיכוי הרבים מאין כמוהו.

כעת נמצא אני באר"י, ואני במשא ומתן עם האינטרפאל בקשר לברוך הייזלר, וגם אסע לאינטרפול בלונדון בהקשר ליואל שטאלצבערג, לחקור דרכם האם מנהל המוסד ר' פייביש ידע מהפשע או לא! ובאם יודע שידע אזי יועמד על מקומו הנכון...

כמו"כ אחרי שספרתי להם כי לאחרונה עשו שיפוצים במוסד, והכניסו חוטים לשמיעת מוזיקה ברחבי המוסד, אמרו לי האינטרפאל, כי צריך לבדוק האם לא השתילו מצלמות נסתרות בחדרים ובטושים, שזה עוון פלילי שעבורו בלבד יכולים לסגור המוסד ללא שום טענות ומענות.

הבחור יהודה רווח הגיע מקייב על מנת לאיים עלי שבאם ברוך הייזלר יסולק מהמוסד, הוא יחסל אותי, כמו"כ קבלתי כמה וכמה טלפוני איומים, אך ב"ה שאני מורגל בזה ואיני נרתע.

- 1 -

מנהיגי המוסד מחללי שבת בפרהסייה

ביום רביעי וחמישי פר' בהר הגיעו ששה אברכים חדשים לכולל, בערב שבת עשיתי עירובי חצירות שיוכלו האברכים לטלטל שם בשבת, ור' ישראל יוסף פוקס עזר לי. היות והשעה כבר היתה מאוחרת, לחץ עלי ר' ישראל יוסף לעשות ערוב רק סביב שני בתים ולא שלשה, כי חשש שלא נספיק לגמור את כל השלשה לפני שבת, ואז נשאר קרח מכאן ומכאן.

כשגמרנו את העבודה, היתה כבר השעה רבע לשבע ובשעה שבע כבר מתפללים (כי מקדימים שם להתפלל בעוד יום כנהוג בהרבה מקומות בתפוצות ישראל), והיות והייתי מאד עייף. הלכתי מעט לנוח, ולמעשה נרדמתי עד שעה תשע וחצי, שאז התעוררתי לקולו של ר' ישראל יוסף שבא להעירני, ואמר לי כי הפסדתי מנחה קבלת שבת ומעריב, ושכבר אוחזים באמצע הסעודה.

הייתי עדיין נתון תחת הרושם החזק מהחלום שחלמתי בשינה זו, והנה בא אלי איש אחד, מראהו עם קסקט רוסי, עם זקן קטנטן ופיאות מדולדלים מסולסלים, ואמר לי שהוא זקני הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב, ושאל אותי בכעס: "מדוע לא הקפתי גם את הבנין השלישי, שם גר יהודי מחלל שבת, העובד במוסד הנקרא על שמי, ויש לי מזה צער גדול, וגם התחתן עם בת אל נכר ביום השבת קודש", ואז התעוררתי...

מיד ספרתי לו את החלום, ומרוב התרגשות ספרתי לכל הבנות את חלומי בחדר האוכל. יהודי בשם סאשא שאכל גם הוא בחדר האוכל, והוא בעל תשובה שנשא גיורת מקייב, ניגש אלי בטענה, הרי אני שומר שבת, ואני גר בבנין השלישי, אמרתי לו שהכוונה בחלום היתה לאלעקס גלעזער שגם הוא גר בבית זה, ולא לך, והוא מחלל שבת ר"ל.

בליל שבת בקושי יכלתי להרדם מחוסר מנוחה, ומיד כשהעיר היום ביום השבת הלכתי לביתו של אלעקס גלעזער וביקשתי ממנו שיבוא להתפלל בבית הכנסת, והבטחתי לו שאתן לו עליה. סיפרתי לו את החלום ואמרתי לו שרבי לוי יצחק בכעס שהוא מחלל שבת, אך הוא סירב להאמין, ואמר לי כי אתן לו סימן שהחלום אמיתי, ואז ספרתי לו את סיום החלום, שרבי לוי יצחק הי' גם ברוגז על שנשא בת אל נכר ביום השבת. מיד כששמע זאת, הרכין ראשו, כי ידע שנישואיו היה כבר לפני שנים רבות, ואני בכלל לא הייתי אז בברדיטשוב ולא הכרתי אותו, וזה סימן מובהק שהחלום הוא אמת לאמיתו.

בעקבות כך, הלך אחרי לבית המדרש ובא להתפלל. נתתי לו מפטיר כי לא רציתי שמחלל שבת יהי בין השבעה קרואים, ובמפטיר יצא בדיוק הפסוק "את שבתותי תשמורו, ואת מקדשי תראו אני ה'", ומיד אחרי הקריאה דרשתי ברבים ואמרתי שלזה הפסוק התכוון רבי לוי יצחק, על חילול שבת, ועל נישואי בת אל נכר במנזר, והיי הדבר לפלא.

אלעקס גלעזער לא חזר לביתו אחר התפילה, אך עד שבת הבאה נרגע, וטען שר' פייביש לוחץ עליו לסדר לו דברים למרות שיודע בפירוש שיהיי מוכרח לעשותם בשבת רח"ל, וגם כשהיי אלעקס בארה"ב אמר לו ר' פייביש לשלוח לי הודעות SMS משם, אחרי שבברדיטשוב כבר מוצאי שבת, ויש ע"ז עדי ראייה ואני קבלתי את זה באוקראינה בשעה שהיי שבת בניו יורק, ואותו דבר תירץ אלעקס להרב משה טאלער שליט"א רב של חב"ד בברדיטשוב לפני כמה שנים שזו היא הסיבה שאינו שומר שבת, כי ר' פייביש מטריד אותו לעבוד אפילו בשבת כשהוא צריך לכך.

אלעקס גלעזער, הינו יהודי חילוני שאינו שומר תורה ומצוות, העובד במשרד של המוסד גם בשבת באבות מלאכות ר"ל כשהזמן מצריך, ר' פייביש יודע על כך ואינו אומר לו מאומה, ולדברי אלעקס גם לוחץ אותו אם צריך לכך. בשבת שעברה פרי חוקת לא זכיתי להתפלל שחרית עם מנין ביחד עם עוד שני אברכים, כי הצננו בחלון של משרד המוסד, וראינו איך הוא עובד ביחד עם גויים מלאכות האסורות, וכשאמרתי לר' פייביש אמר שיודע מזה, אלא שהגויים באו לקחת דבר ששכחו אתמול והם מבודפסט וצריכים לחזור לביתם.

רשמתי בזכרוני את מספר המכונית והוא כדלהלן: 06-57955-BB מכונית אודי ירוק תורכיז, שה-BB הוא סימן שהמכונית היא מברדיטשוב, וגם ביום ראשון ושני ראיתי אותם שם.

- ? -

תקנות הצריכות להעשות במוסד

היות וכאמור שהיתי שם כעשר חדשים, ברצוני לתת סקירה כללית על המוסד, מה שחזו עיני ולא זר.

לדעתי המוסד הזה לבנות, היי יכול להיות הטוב ביותר שקיים בכל אוקריינה, כי:

א. לא מקבלים שם בנות, רק אלו שאמותיהם יהודיות לבטח, ולא כשאר מוסדות שלוקחים מכל הבא ליד, גם אם האמא אינה יהודיה.

ב. האוכל מצויין על רמה גבוהה מאד, כמו מיטב המלונים בארה"ב.

ג. חדרי השינה וחדר האוכל נקיים להפליא, עד כי ניתן לאכול מהרצפה...

אך יש צורך לתקן שם כמה דברים:

ר' פייביש חייב להתפטר, הן מהנהלה רוחנית והן מהנהלה גשמית. (וכל זה אפילו אם אין לו שום שייכות לתמונות התועבה, כי באם יש לו כן שייכות אז האינטרפול ידאג לזה...).

וצריכים להעמיד ט"ו יסודות:

א. **גוף רבני** - צריך שיהיי קיים **גוף רבני** שיכריעו כל שאלה בצרכים הרוחניים, וגם להחליט איזה תלמידה לקבל למוסד ואיזה לו, ובאם יש צורך לסלק את אחת הבנות, להכריע אם הכן לעשות כך או לאו, שהרי בדיני נפשות ודורי דורות עסקינן, ויענו על כך בכתב. ר' פייביש חייב להתפטר מהנהלה הרוחנית, כי חסר לו פרקטיקה הנצברת רק אחרי שנים רבות של פעילות בתחום זה. ולא יתכן שכל פעם יהיי רב אחר המכריע לשאלות העולות שם, כפי שקורה עכשיו שבכל פעם שבא איזה רב או אדמו"ר לשבת הוא המכריע, ובפעם הבאה מכריע רב אחר.

ב. **ראש כולל** - גוף רבני זה ימנה ראש כולל, ולא ר' פייביש כדי שלא יהיי משועבד תחתיו. זאת מפני שר' פייביש מחליט החלטות כאוות נפשו, ולמשל לאחרונה סילק הרבה עובדים ממשרתם, ולקח בחור בשם דוד מהעיר קאראסטין חברו של יהודה רווח לנהל את מוסד הבנות, בעת שהרב אהרן לייב בערגער שליט"א נאלץ לסלקו מהשיבה.

ג. כולל - ללמוד תורה. כשנסעו הבנות לקעמפ, לקחו את אברכי הכולל, שיסייעו בקעמפ, הקעמפ ממוקם באודיסה על יד שפת הים, מי התיר לאברכי הכולל שאני הבאתי מאר"י, להמצא במקום תורפה שכזה, הזה הוא הלימוד שהאברכים לומדים. כשמכתב זה יגיע לידיהם של הורי האברכים, ידעו את אשר לפנייהם.

ר' פייביש טוען שהוא צריך את הכולל, כדי שבנות המבוגרות יוכלו לישון אצל אברכים בביתם ולא יהיו הפקר בלילות. ולדעתי אסור לו לעשות זאת, כי הוא מסכן את חיי המשפחה של האברך. עזרתי לו להביא אברכים מאר"י ואחד מהם הכניס בת לביתו, ואשתו מבכה שהביא צרה בביתה...

ד. רב מקומי לחינוך - רב והרבנית שלו, שידורו במוסד ושיוכלו להוציא לפועל את מה שיחליט הגוף הרבני.

ה. רב מקומי למראות - היות וגרים שם כמה וכמה משפחות, המנהלים, המורים אברכי הכולל ועוד, ובכל רחבי אוקראינה אין בנמצא רב שפוסק על מראות, מלבד הרב יוסף ברודבעקער בקייב שהוא גם השוחט, שנמצא כמה שבועות באוקראינה וכמה שבועות לא, כי גר באר"י, וגם כשאני נמצא שם אני פוסק על מראות, וישנם הרבה שאלות, לכן צריך להביא רב שלא יהיו מכשולות ח"ו.

הרב יעקב דוב רוזן מבת ים שר' פייביש הביא, ראינתי אותו ושאלתי אם הוא פוסק מראות, וענה לי כן, וכשהייתי באוקראינה נתתי לו אחד עשר מראות מהשאלות של האברכים, ורק ארבעה מהם היו נכונים, והשאר היו חייבי כריתות ה"י, ואז הודה לי שאינו יודע בטיב מראות, וכי יש רב אחר בבת ים הממונה על זה, וכי הוא טוב רק לשחיטה, ורק זוכר מעט מהכולל שלמד שם בצעירותו. הודעתי הדבר לרבנות באר"י ומסרתי תלונה על התחזות.

ו. קבוצות אורחים - כמו"כ סוכם אחרי משא ומתן שנמשך ארבעה חדשים, שהרב שלמה געשטעטנער שליט"א יבוא לשמש שם כרב ואשתו המנהלת, והיות והוא דרש שבשבת יאכלו בחדר האוכל עם מחיצה בין הבנות לאורחים, לא רצה ר' פייביש לקחת אותו לרב.

המחיצות תלויים ועומדים לפי גודל האדמו"ר שבה שם לשבת, לפעמים שמים המחיצות ולפעמים לא.

בשבוע שעבר היתה שם קבוצה מאר"י לשבת, ובתוכם הי' בחור בן עשרים וחמש שנה שמחפש שידוך, והוא החל לדבר על לבם של הבנות ולשדל אותם.

לקראת ר"ה האחרון נסעתי עם בני לאומן, אך יום לפני ר"ה נודע לי שאשת הרב שלמה יו"ט ברייער שליט"א חולה מאד והיא נמצאת בבית החולים בארה"ב, ונשאר בית הכנסת שבברדיטשוב ללא חזן, בעל תוקע ובעל קורא, אז התנדבנו לנסוע לברדיטשוב ואכלנו במוסד "בנות שרה סאשה". ערב ר"ה שלחה אחת הבנות מכתב לבחור אחד ע"י הדס הייזלר שהיא אם הבית, לפני שמסרה אותו פתחה את המכתב, והראתה לי ששם כתוב: "אתה בחור מאד יפה וברצוני להנשא לך", והיא הודתה לי אז שאסור לאורחים להמצא בכל שטח הבית חינוך, אבל ר' פייביש רוצה אחרת כי זה עצה עבורו לאסוף כספים.

זכורני ששבת אחת הייתי אמור לנסוע לבית החולים לשהות שם עם אחת הבנות שהוזקקה לעבור ניתוח פענדיציט, להשגיח עליה, אך כשנודע שר' מאיר בראנסדארפער שליט"א מירושלים ישהה בשבת בברדיטשוב, ביקש ממני ר' פייביש שלא אסע לבית חולים, כדי שר' מאיר ישמע את דרשתי בשבת. לא שמעתי בקולו, וטענתי לו שאם זו היתה בתך, לא היית משאיר אותה לבד בבית החולים.

בקשתי אותו שיסיר את המשתנות המיועדות לגברים, כי זה בית חינוך לבנות, והדבר לא נעשה.

ישראל יוסף פוקס ואשתו עם שלשת ילדיהם הקטנים (התעללות בקטינים), לא קיבלו אוכל ונתקו להם את הטלפון כי הם לא מהקבוצות שאפשר לחלוב מהם כסף.

גם אני לא קבלתי אוכל שני ימים רצופים, כי הפסקתי את העבודה, בבחינת אם אין "תורה" אין קמת. הרשעות לא עבד, כי לולא הי' לנו, ששלח את הרב שלמה יו"ט ברייער שליט"א לברדיטשוב, אשר דאג לאפות ולבשל לנו, אז חלילה הייתי מת ברעב ובצמא...

ז. **מנין** - בבית חינוך לבנות, אינו מן הראוי שיתקיים מנין, כי בחורים רוסיים מצויים שם, ואחר התפלה "שוכחים" לעזוב את המקום, וגם הזקנים.

ח. **שומר הפתח** - בכניסה למוסד ניצב שומר חצי שיכור, הפותח לכל הבאים את שער המוסד. שומר זה צריך שלא יתן רשות כניסה לשום אדם, אלא אם כן יש לו רשות מיוחדת לכך, מלבד זאת חלק מהגדר שבור וניתן להכנס למוסד גם ללא רשות השומר, ואכן משם נכנס יהודה רווח, וגם שם יש עירוב שאני בדקתי כל שבוע.

ט. **יחוד** - רובם ככולם מהמדריכות והבנות, עוברות על איסור יחוד כשהם נוסעות לביתם או לרופאים וכדומה, וכשהייתי שם ניסיתי ללחום בתופעה זו, אך ללא כל הצלחה.

י. **משגיח במטבח** - כאמור שימש הרב **אברהם ווירצבערגער** שליט"א מירושלים כמשגיח על כשרות המטבח, והוא פוטר ממשרתו, מפני שנהג את משרתו ביד רמה, כי לא הסכים למסור מפתח לכל דכפין, ור' פייביש טען שבאם באה קבוצה באמצע הלילה שיהיה להם מה לאכול, ולכן צריך להיות המטבח פתוח, ועל כך נאבקו עד שר' פייביש ניצח ור' אברהם ווירצבערגער סולק. במקומו הביאו את ר' **אברהם פאלאטשעק** מבני ברק, שאינו מומחה כלל בהשגחה, וכשהיה שם הרה"ג ר' **מאיר בראנדסדארפער** שליט"א, אמר שצריכים להביא את הרב **שטערנפעלד** מהעדה החרדית ירושלים, שילמד את המשגיח איך מנהלים מטבח כשר, כי לא מוצא חן בעיניו הלך העניינים שם.

יא. **אב ואם הבית** - אב ואם הבית חייבים להיות אנשים מבוגרים יוצאי אונגארן, וגם שיהיו להם בנים ובנות נשואים, כי אם אין להם, אזי טבועה בהם מדת אכזריות, ואם הבנים עדיין לא נשואים אז אסור שהם יזניחו את ילדיהם שלהם, ושיהיו יהודים בעלי ערך וכבוד, ולא פרענקים או חצי פרענקים.

יב. **מדריכים ומדריכות מרוסיה** - בניתי שני מקוואות בעיר דינעפערפיטראסק, בעיר זו קיים בית ספר למורות, ועד עתה יצאו משם מאות תלמידות, שכיום פזורות על פני אוקראינה כולה, והם מלמדות את הבנות היהודיות באוקראינה יהדות בהצלחה מרובה, והסיבה להצלחה שלהם היא מפני שהם שולטות בשפה הרוסית, וגם שהם באים מאותו רקע של הבנות אליהם הם פונות, ולכן השפעתם על הבנות גדולה וחזקה ביותר. מלבד זאת המשכורות עבורם, הם מזערות לעומת הבאת מורות ומדריכות מחוץ לרוסיה, וזהו חסכון כספי עצום. אלא ששני בעיות להם, אחת שהם תלמידות חב"ד, והשני שר' פייביש שונא חב"ד. וחנה המדריכה במוסד שלנו תוכיח, שהתשלום עבורה הוא רק מאתיים דולר לחודש, והיא מאד מצליחה, למרות שהיא תלמידת חב"ד.

יג. **נישואים** - הבנות מתבגרות וצריך להשיאם. ר' פייביש טוען שברצונו מאה אלף דולר נדן, כי לטענתו זהו הסכום שעולה לו כל בת. וכנראה שכח שזה לא כספו הפרטי, רק כספי ציבור שבא מנדיבי עם.

ישנם בחורים מצויינים משיבת "שארית ישראל" - וואלעדניק" בקאראסטין, שמאד מתאימים לבנות אלו, אך ר' פייביש אינו מוכן לשמוע על כך, כי יש לו מלחמה עם הרב בערגער, הרב דשם.

יד. **נסיעה לארה"ב** - ברצונו של ר' פייביש לשלוח כעת חמש בנות לארה"ב, שיגורו בבעיסמענט של ר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים אחד ממנהלי המוסד, ואמרתיו לו שכשנהגי המוניות הרוסיים, יגלו את המצאותם, ירדפו אותם כדבורים המחזרים אחר הדבש, מלבד בחורים פוחזים שגם מהם לא ישבעו נחת... וגם מסכן את הבנות שלו כי נוסע כל שבוע לקליפורניה עבור היין, ולא תחשוב שזכותו של רבי לוי יצחק מברדטישוב תגן, כי בבריא היזקא שאני, והברדיטשובער שידוך יוכיח... ומה שאתה צועק עלי ברבים, שע"י המכתב שכתבתי מנעתי מאות בנות מלקבל חינוך יהודי באוקראינה, תקוותי שלא תאלץ לעבור עם בנותיך, את מה שעבר על הורי הנערה מה"בארדיטשובער שידוך".

ולכן חייב שיהיה שם אב ואם הבית עשרים וארבע שעות ביממה.

טו. **על המלחמות** - הרב שלמה יו"ט ברייער, והרב משה טאלער חב"ד - רבני ברדיטשוב מספרים לי, שכל המלחמות של ר' פייביש נגדם, התחיל בענייני יהדות שהם לא רצו לעשות דברים שהיו נגד ההלכה, ור' פייביש רצה להוציאם לפועל, כגון שווארצע בלאמבעס וד"ל, או בענין מחנך אחד שהסתובב בברדיטשוב וד"ל... על כן

צריכים לעשות שלום בין כולם, כי העיר ברדיטשוב היא עיר קטנה וכל המחלוקת יסודה בקנאה ושנאה ולא לשם שמים כלל, וכבר הגיע הזמן.

- ח -

א. גוף סוחרים (אנשי עסקים) - צריך שיהיו קיים גוף אנשי עסקים שיכריעו כל שאלה בצרכים הגשמיים. ר' פייביש חייב להתפטר מההנהלה הגשמית, כי הוא עושה דברים בפזיזות בלי חישוב מדוקדק מראש על התוצאות ולכן צריכים גוף של סוחרים לנהל כדבעי. לדוגמא, פתח כולל שעולה הון תועפות, דבר שאינו נוגע כלל לתועלת הבית חינוך לבנות, והדבר עלול לגרום לכך שיסגר הבית חינוך מחוסר תקציב, כפי שקרה עם הבית חינוך לבנים, שהשאיר כשלשים ילדים הפקר לרוב אחרי שנתיים, והעיקר שעשה על חשבון זה הרבה כסף.

ב. גיוס כספים - בערש"ק פר' בלק, נפגשתי עם בעלי קרן לביאיוב שנותנים כסף למוסדות באוקריינה, ושאלתי למה מוסדות "עוזר דלים" בברדיטשוב אינם מקבלים תמיכה, ואמרו לי שהטעם הוא מפני שר' פייביש מדבר נגד חב"ד. וכשטענתי ששמעתי שהסיבה מפני שהם נותנים רק לחב"ד והוא לא חב"ד, ענה לי שהרב בערגער מקאראסטיר יוכיח, שאנו נותנים לו רבבות דולרים בשנה.

נמצא שאנו נאלצים לעמול קשות, אך ורק מפני שלר' פייביש יש פה גדול...

ג. תחזוקה שוטפת - ליד המוסד יש נהר, ששני סכנות בו, אחד שהילדים יכולים ליפול בו ח"ו, והשני שגויים שטים שם עם ספינה בימות הקיץ, ועוברים ברגלם בימות החורף כשהנהר קפוא. ובקשתי אותו שמפני כן יגדור סביב הנהר, אך עד היום לא עשה כן.

ע"כ הנני פונה בזה לידידי "בנות שרה סאשה" ולרבנים הגאונים שליט"א, שיכנסו בעובי הקורה, ויחוסו וירחמו על מוסד נפלא שכזה, וישאירו לר' פייביש להמשיך עם הביזנעס שלו בברדיטשוב כאוות נפשו, ברכישת בתים, בתי חרושת ושותפות עם מחללי שבתות כיוסי מבית חרושת בגיר ועוד ועוד, כדרכו מאז, אך לא שיהיה לו יד ושם בבית חינוך כמו שאלעקס גלעזער הסביר לי כמה פעמים שהוא ור' פייביש הם שותפים בהרבה עסקים בברדיטשוב, ואחד מהביזנעס הוא הבית חינוך לבנות, ואם זה לא ישתלם, אז יסגרו אותו. ולמרות שעשה דבר טוב שהקים את המוסד, אך עתה שהוא מקלקל את זה עליו להתפטר ולהשאיר לאחרים הטובים ממנו לנהל את המוסד בדרך הנכון.

ואם ברצונו יכול להמשיך ולתת כסף לקיום המוסד, ואם אין ברצונו, אז גם את זה יכולים בלעדיו.

יהודים טובים תורמים כסף על מנת שיפתחו קעמפ לבנים ולבנות. לבנות ב"ה פתחו קעמפ, אך לבנים לא פתחו עד עתה, כי ר' פייביש טוען שאין מספיק כסף, והמשרדים של "פלטריין" אחד מהביזנעסעס של ר' פייביש בברדיטשוב, משפצים עכשיו לתפארת...

וכאשר הכסף הוא כספי ציבור, מותר לציבור לדעת מה נעשה בכספים.

לפני כשנתיים, לפני שסגר את המוסד לבנים, ניסינו להציל את המוסד שלא יסגר, והרב יצחק דוד גרוסמאן ממגדל העמק, הסכים לקחת את המוסד תחת ידיו, אלא שהתנה שימסרו לו גם את כל הרכוש והבניינים השייכים למוסד כדי שיוכל להמשיך ולנהל אותו, ולא לקחת את התלמידים בלבד, אך ר' פייביש סירב, ואת הרכוש לקח לו ואת הבנים הפקיר לרוב.

ואם כעת יתן ביחד עם הבנות גם את הנכסים של המוסד, ישנם מספיק יהודים כשרוניים שיהיו מוכנים לישא בעול, ולהמשיך את הנהגת המוסד כדבעי וכדיאות, וגם אני מסכים לשלם את כל בניית המקוה עלי בלבד, ללא עזרה של אף אחד, אך כמובן בתנאי שהשטח ישתייך לעמותה חדשה כפי שכתבתי לעיל, וגם לשלם רק עבור בניית המקוה גרידא, ולא להבליע את דמי הבנין של שלש קומות בדמי המקוה.

הכותב וחותם למען טהרתן של בנות ישראל

נחום ראזענבערג